

nende Udtryk, der skulde være komne frem fra os, der staa paa den anden Side, og i den Presse, der staa paa samme Side som vi andre, da skal jeg selvfølgelig ikke inlade mig paa at forsvare, enten hvad der kommer frem i Pressen eller fra andre end mig selv. Lad enhver svare for sig; men jeg tør dog overfor det ærede Medlem yderligere gjøre opmærksom paa, at de, der staa paa hans Side, og den Presse, der staa paa samme Side som han, paa ingen Maade have staaet tilbage i Retning af at bruge baade krasse og haanende Udtryk imod Modstanderne. Jeg er tværtimod overbevist om, at de i dette Tilfælde som i de allerfleste andre have været den angribende Part. Naar det ærede Medlem i Talens Løb kom til at nævne Slotsbranden, da er det jo bekjendt for Enhver, at netop hele den uhyggelige Debat, der fandt Sted i Pressen i Anledning af dette Spørgsmaal, var reist fra et Organ, der staaer det ærede Medlem meget nær. Den første Sten er kastet fra den Side, og det blev fortsat med størst Styrke, mest Haan, mest kraft og med mest Bitterhed fra den Side; det er Noget, vi alle kjende. Naar det ærede Medlem saa senere i sin Tale angreb Regjeringsen og os andre, fordi vi ikke til enhver Tid optog Forhandlingerne, og særlig fordi Forhandlingerne ikke bleve optagne med den ærede Ordfører og det samme Flertal, hvortil den ærede Ordfører i Dag hører, da er der for at blive ved det samme Udtryk næppe Nogen, der i den Grad betjener sig af krasse og haanende Udtryk som de Herrer, som Ordføreren for Finantsbehandlingen. Der er næppe Nogen, der lægger an paa at indføre en saadan Forhandlingstone her i Salen — naar jeg taler om Forhandlingstone, bruger jeg atter her et Udtryk, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojzen) brugte — som det ærede Medlem fra Leire (Holstein), der i den Grad er en Hindring for ærefjære Folk at svare paa, som den Tale, han fører. (Uro.) Jeg haaber, at de Herrer, naar De ville le, ville gjøre det i Sællesskab, saa at det kan faae en Ende, og man kan fortsætte.

Formanden (Berg): Jeg vil blot erindre om, at det ærede Medlem vist maa have misforstaaet Forslagsstilleren. Han omtalte ikke, saa vidt jeg forstod det, Tonen

her i Salen, han talte om, hvorledes man taler og skriver udenfor Salen. Det ærede Medlem kan ikke være berettiget til at kritisere, som han gjør, en Tale, som er holdt her i Salen, en Tale, som er passeret uden Paatale fra Formandens Side.

Dinesen: Ja, efter hvad jeg kan erindre af, hvad det ærede Medlem sagde, kan jeg ikke være ganske enig med den ærede Formand. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds omtalte Forhandlingstone og omtalte netop Forhandlingstone her i Salen. Jeg skal imidlertid lade det staa hen, men jeg vil kun endnu gjøre den Bemærkning derom, at det var Sædvane her i Salen under tidligere Formænd, at det, der skulde være Gjenstand for Omtale, skulde væsentligt være, hvad der foresaldt her i Salen, og at man i Reglen blev standstø i sin Tale, dersom man til den knyttede, hvad der var passeret udenfor Salen. Nu synes det, som om den nuværende ærede Formand lægger Bægt paa, at man taler om, hvad der er passeret udenfor, og ikke opholder sig saa meget ved, hvad der kan være sagt indenfor.

Formanden (Berg): Det maa være en Misforstaaelse af mine Ord, som det ærede Medlem her er kommet til.

Dinesen: Ja, vi faae dem jo i Rigsdagstidenden, der altsaa senere kan stifte imellem os, det er jo blevet noteret, hvad der er sagt.

Formanden (Berg): Der er skiftet.

Dinesen: Naar jeg iøvrigt fortsætter og vender mig til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojzen) kommer jeg til hans stærke Beflagelse over, hvad der skete den 12te April 1877, og hans Udtalelser om, at efter den Tid er der intet Haab om nogen Forhandling med den nuværende Regjering. Her vil jeg gjøre to Bemærkninger. Den ene er, at det ærede Medlem veed jo meget godt, at det, der var Anledningen til den 12te April, var det, at det ærede Medlem og de, der staa paa hans Side, med Forsæt holdt Finantsloven i en